

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/354/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114208939
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114208939.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek JUDr. Stanislavy Markovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., Piaristická 707/25, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti odporcovi: H. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX, C., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zast.: JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, v konaní o zaplatenie 756,53 eur s príslušenstvom o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, zo dňa 28. januára 2015, č.k. 4C/126/2014-72, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 71,81 eur pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia na účet advokáta vedľajšieho účastníka na strane odporcu JUDr. Andreja Cifru do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, odporcovi náhradu trov konania nepriznal a súčasne zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 142,78 eur, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia k rukám advokáta vedľajšieho účastníka na strane odporcu JUDr. Andreja Cifru.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa svojim návrhom domáhal zo strany odporcu zaplatenia sumy 756,53 eur, spolu s kapitalizovaným ročným úrokom z omeškania vo výške 125,73 eur, s úrokom z omeškania vo výške 9,0 % ročne zo sumy 756,53 eur od 18. 04. 2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že navrhovateľ na základe zmluvy s odporcom tomuto poskytol úver vo výške 1.200,- eur, ktorý sa odporca spolu s dohodnutými úrokmi zaviazal splácať v pravidelných 60-tich mesačných v splátkach po 37,79 eur, čo tento nedodržel a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátil. Dňa 28.05.2012 navrhovateľ odporcu vyzval k splateniu celého zostatku úveru. Eviduje voči odporcovi dlh, ktorý pozostáva z istiny vo výške 37,13 eur, úroku vo výške 25,92 eur, zosplatennej istiny vo výške 681,52 eur, poplatku za vedenie účtu vo výške 3,98 eur, poistenia vo výške 7,98 eur a kapitalizovaného ročného úroku z omeškania vo výške 125,73 eur. Odporca sa písomne k podanému návrhu nevyjadril. Dňa 21.05.2014 do konania na strane odporcu ako vedľajší účastník vstúpilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktoré vo vyjadrení zo dňa 02.10.2014

poukázalo na ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, s odkazom na ktoré namietalo v zmluve absenciu údajov o konečnej splatnosti úveru, výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Pri vzniku povinnosti vrátiť úver predčasne, má navrhovateľ nárok len zaplatenia čerpanej istiny úveru, ale nemá nárok na dojednaný úrok z čerpaného úveru, ani na prípadnú zmluvnú pokutu. Odporca uhradil doposiaľ sumu 1.212,15 eur, výška poskytnutého reálne čerpaného úveru odporcom je 1.200,- eur z ktorých dôvodov žiadal návrh zamietnuť, súčasne si uplatnil náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa na zistený skutkový stav spočívajúci v tom, že navrhovateľ s odporcom uzatvorili dňa 24.06.2009 Úverovú zmluvu č. 3606083731, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 1.200,- eur s tým, že tento navrhovateľovi doposiaľ uhradil 1.212,15 eur, pri dohodnutých zmluvných podmienkach mesačná splátka 37,79 eur, počet splátok 60, ročná úroková sadzba 21,70 eur, RPMN 24,4 %, priemerná hodnota RPMN 25,27 %, celkové náklady spotrebiteľa 788,40 eur a lehota splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru, aplikoval ust. § 2 písm. b/, § 4 ods. 2, 3, 4 Zák. č. 258/2001 z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, § 497 Obchodného zákonníka, § 3 ods. 1, § 52 ods. 1-4 Občianskeho zákonníka s odkazom na ktoré v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy, boli aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom v danom prípade úverová zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky, bez uvedenia výšky, počtu a termínu splátok úrokov a takto nie je zrejmé, aká časť splátky predstavuje istinu, úrok a poplatky, následkom čoho sa zmysle § 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže z predloženého výpisu čerpania, splátok a úhrad na meno klienta - odporcu vyplýva, že na základe tejto zmluvy odporca čerpal úver vo výške 1.200,- eur a zaplatil navrhovateľovi celkom 1.212,51 eur, bol jeho nárok neopodstatnený. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, keďže si ho navrhovateľ uplatňoval od obdobia, kedy už bola odporcom uhradená celá istina, aj v tejto časti súd jeho návrh ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. . Odporcovi, ktorý bol v konaní úspešný, náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že si náhradu trov konania neuplatnil. Vedľajšiemu účastníkovi podľa § 142 ods. 1 O.s.p. priznal náhradu trov vo výške 142,78 eur z titulu trov právneho zastúpenia vychádzajúc z Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z.(ďalej „AT“) za úkon právnej služby príprava a prevzatie veci vrátane prvej porady s klientom á 51,45 eur, za úkon právnej služby podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 02.10.2014 á 51,45 eur, 2 x režijný paušál á 8,04 eur / podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a),c), § 16 ods. 3 AT / + 20% DPH /podľa § 18 ods. 3 AT/.

Rozsudok súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol navrhovateľ, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zrušenie, eventuálne zmenu tak, že jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie a zaviazá odporcu k náhrade tak prvostupňového, ako aj odvolacieho konania. Uplatňoval dôvody na odvolanie spočívajúce v tom, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím uplatnil dôvod odvolania uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. a nesprávne právne posúdenie veci ako dôvod odvolania uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., tiež existenciu väd uvedených v ust. § 221 ods. 1 písm. h/ a f/ O.s.p.(súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav za súčasne odňatej mu možnosti konať pred súdom) a v konečnom dôsledku tiež existenciu tzv. inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Za nesprávny považoval záver súdu prvého stupňa o absentujúcich náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedených v ust. § 4 ods. 2 písm. i/ Zák. o spotrebiteľských úveroch (výška, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, údaj o konečnej splatnosti úveru) s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, pretože na líčnej strane zmluvy uvedená výška splátok odkazuje na riadky zmluvy uvedené nižšie, z ktorých vyplýva splatnosť splátok, v hlave 4 v § 2 úverových podmienok je dohodnutá povinnosť odporcu platiť úroky z poskytnutého úveru až do doby jeho splatenia včetně príslušenstva a v hlave 5, v § 1 je uvedené, že v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť istiny, úroky, poplatky, príp. úhrada za poistenie, ktoré je povinný klient platiť, ak z líčnej strany zmluvy nevyplýva niečo iné, pričom výška úroku sa zistí ako rozdiel súčiny výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu a v prípade poistenia o úhrady za poistenie a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru. Odporca svojim podpisom na zmluve potvrdil, že je s týmito úverovými podmienkami oboznámený, že sú mu všetky ustanovenia

zrozumiteľné, určité, je s nimi uzrozmeneý a s nimi súhlasí. Záver o absencii zákonných náležitostí v zmluve je tak nesprávny. Namietal tiež priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktoré považoval za neúčelne vynaložené. Občianske združenie by z povahy svojej činnosti malo byť schopné hájiť spotrebiteľa samo, navyiac disponuje pracovníkmi s právnickým vzdelaním, jeho podania sú typologicky rovnaké s dopisovaním minimálneho množstva údajov. Navyiac MH SR poskytuje takymto združeniam dotácie na zastupovanie spotrebiteľov, ako tomu bolo aj v prípade združenia vystupujúceho v tomto konaní v postavení vedľajšieho účastníka.

Odporca nevyužil svoje zákonné právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

Vedľajší účastník na strane odporcu vo svojom písomnom vyjadrení navrhoval napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Odvolanie navrhovateľa považoval za nedôvodné, rozhodnutie súdu prvého stupňa za v celom rozsahu správne, vychádzajúce zo správnych skutkových a právnych záverov. Poukázal na to, že zmluva o úvere neobsahuje v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ Zák. o spotrebiteľských úveroch navyiac ani konečnú splatnosť úveru s vymedzením konkrétneho dátumu (okrem absencie výšky, počtu, termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov - § 4 ods. 2 písm. i/ zák. o spotrebiteľských úveroch), čo zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, preto je záver súdu prvého stupňa v tomto smere vecne správny. Nie je povinnosťou spotrebiteľa, aby si chýbajúce údaje dovádzal prostredníctvom neurčitých ustanovení, či zložitých prepočtov. Všeobecný odkaz na úverové podmienky nachádzajúce sa za podpisom odporcu na zmluve, ktoré nie sú individuálne dojednané, je neakceptovateľný. Spotrebiteľ nie je schopný pochopiť obsah zložitej právnej terminológie, navyiac text podmienok je nečitateľný, uvádzaný len drobným písmom, čo nemožno považovať za iné, ako nekalú obchodnú praktiku, ktorá nemôže požívať právnu ochranu. Argumentáciu odvolateľa týkajúcu sa priznanej mu náhrady trov konania považoval za účelovú, nelogickú až absurdnú a priznané mu trovy za účelne a efektívne vynaložené na bránenie práv spotrebiteľa. Poukázal na vnútroštátnu aj európsku legislatívu a rozhodnutia iných súdov týkajúcich sa tejto problematiky. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v sume 71,81 eur vzniknutých mu z titulu trov právneho zastúpenia.

Krajský súd Trenčín po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, včas v zákonnej lehote na podanie odvolania, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 42 ods. 3 O.s.p. aj náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal ako súd odvolací preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., pričom dôvodmi odvolania vymedzenými navrhovateľom a ich rozsahom, bol odvolací súd viazaný podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa, je potrebné za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a) - f) citovaného zákonného ustanovenia.

Obligatórne (§ 212 ods. 3 O.s.p.) sa odvolací súd zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 221 ods. 1 písm. a/ - g/ O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolacie dôvody pritom neposudzujú len podľa toho, ako ich odvolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku. Odvolací súd podrobil preskúmaniu navrhovateľom tvrdené vady konania podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ O.s.p., keď sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a keď malo dôjsť k nesprávnemu právnemu posúdeniu za súčasného nedostatočného zistenia skutkového stavu.

Odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorým bola účastníkovi znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Vada konania vymedzená v § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článku 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Jeho preskúmaním však odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti uplatnenia tohto odvolacieho dôvodu. Z napadnutého rozsudku je tiež dostatočne zrejmé, že právne závery o nedôvodnosti uplatneného nároku založil prvostupňový súd na konkrétnych ustanoveniach právnych predpisov a skutkovo dovodil z konkrétnych zistení a uviedol tiež dôkazy, z ktorých pri týchto zisteniach vychádzal. Odvolací súd nezistil, že by samotné rozhodnutie, ani

jemu predchádzajúce konanie zakladalo existenciu navrhovateľom vytýkanej vady a tým ani porušenie jeho práva na spravodlivý proces a z hľadiska vecnej správnosti rozhodnutia nedošlo ani k namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu za súčasne nedostatočného zistenia skutkového stavu veci (§ 221 ods.1 písm. h) O.s.p.) a odvolací súd tiež nezistil existenciu ani namietanej tzv. inej vady konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Navrhovateľ ďalej vo svojom odvolaní uplatňoval dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d), a f) O.s.p. spočívajúce v tom, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právného posúdenia veci, čo vidí v nesprávnom hodnotení vykonaných dôkazov a z toho plyúcich nesprávnych skutkových a právnych záverov.

Pokiaľ ide o dôvod odvolania spočívajúci v tom, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nie je pri ňom rozhodujúce, či súd vykonal všetky navrhnuté dôkazné prostriedky alebo nie, rozhodujúce je iba to, že na základe tých, ktoré vykonal dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Dôvodom nesprávneho skutkového zistenia je nesprávne hodnotenie dôkazov z hľadiska ustanovenia § 132 O.s.p., vychádzajúc z ktorého povinnosťou súdu je hodnotiť dôkazy podľa svojej úvahy a to každý jednotlivito a všetky v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo musí prihliadnúť na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právného posúdenia veci), je daný podľa súdnej praxe v prípade mylnej aplikácie a výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Súd prvého stupňa návrh navrhovateľa na zaplatenie nárokovanej sumy zamietol z dôvodu, že jeho nárok považoval za neopodstatnený, vychádzajúc zo zistenia, že zmluvu o úvere, od ktorej odvodzuje navrhovateľ svoj nárok, je potrebné v dôsledku absencie obligatórných náležitostí uvedených v ust. § 4 ods. 2 písm. i) Zák. o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú, pričom odporca na istine zaplatil už viac, ako mu bolo navrhovateľom poskytnuté. Konštrukciu zmluvných podmienok považoval za rozpornú s ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ v odvolaní namietal správnosť týchto záverov.

V preskúmvanej veci niet sporu o tom, že právnym základom zmluvného vzťahu účastníkov konania je zmluva o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov. Z obsahu tejto zmluvy jednoznačne vyplýva, že ide o zmluvu spotrebiteľskú, uzatvorenú štandardným formulárovým systémom, pri uzatváraní ktorej zmluvy, konal navrhovateľ v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, preto je potrebné v zmysle § 52 ods. 3 OZ, tohto považovať za dodávateľa a odporcu ako fyzickú osobu nekonajúcu v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti za spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 O.s.p., pričom rovnako niet pochyb o existencii povinnosti súdu podrobiť túto spotrebiteľskú zmluvu zo zákona, teda ex lege súdnej kontrole z hľadiska toho, či neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, vykazujúce tiež znaky nekalej obchodnej praxe a či si vychádzajú z nej, navrhovateľ neuplatňuje nedovolené plnenie.

Predmetná vec sa týka práva Európskej únie (Smernica rada 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). V našom právnom poriadku práva spotrebiteľov okrem iného chráni aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, tiež ust. § 4 ods. 2,3,4 Zákona č. 258/2001 z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom odvolací súd nemá pochybnosť o ich súlade s právom Európskej únie, umožňujúcim členským štátom prijať na ochranu spotrebiteľov aj prísnejšie ustanovenia, než aké odporúča Smernica rady 93/13 EHS, ktoré ustanovenia významne chránia spotrebiteľov a nepochybne sú náročné na dodávateľa, čo je však pochopiteľné vzhľadom na to, že spotrebiteľ prakticky takmer žiadnym spôsobom neparticipuje na koncipovaní zmluvy a faktická nerovnosť medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pri vzájomnej kontraktácii je zjavná.

Z predloženej zmluvy o úvere zo dňa 24.06.2009 je zrejmé, že sa jedná o spotrebiteľský úver, pretože sú naplnené zákonné znaky spotrebiteľského úveru vyplývajúce z ustanovenia § 2 a § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Preto sa predmetný vzťah medzi účastníkmi riadi ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy,

ale aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2009. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje ustanovenie § 4 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pod sankciou neplatnosti stanovuje požiadavku písomnej formy, ktorá vyplýva z nutnosti nastolenia právnej istoty v zmluvných vzťahoch. Okrem všeobecných náležitostí musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Musí teda zahŕňať okrem iných presne špecifikovaných náležitostí takejto zmluvy aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Absenciu niektorej náležitosti uvedenej v § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zákon nesankcionuje neplatnosťou zmluvy. Výslovne ju považuje za platnú za predpokladu, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať, alebo bol na jej základe dodaný tovar alebo poskytnutá služba (§ 4 ods. 3 zákona). Súčasne však zákon pri absencii niektorých náležitostí taxatívne vymedzených v ustanovení § 4 ods. 2 poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu. Ak nie je niektorý z týchto údajov uvedený v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V prípade námietok navrhovateľa voči právnemu posúdeniu veci prvostupňovým súdom treba považovať za správny záver, podľa ktorého údaje obsiahnuté v tzv. formulárovej zmluve účastníkov nezodpovedali požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere práve v rámci takýchto ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a taktiež konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, možno dospieť len k tomu záveru, že takéto náležitosti sú obligatornými (povinnými) náležitosťami s následkom v podobe považovania poskytnutého úveru za úver bezúročný a bez poplatkov. Účelom úpravy spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý každý z údajov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených položiek teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k poplatkom. Uvedený účel nespĺňa zmluva, ktorá neobsahuje aj vyčíslenie výšky splátok istiny, výšky splátok úrokov a výšky splátok iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky). Len takýto výklad požiadavky zákona spĺňa účel spotrebiteľského práva, preto je zvýšená pozornosť venovaná ochrane spotrebiteľa (ktorý by takto nemal byť zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodit', aké bude skutočné navýšenie sumy poskytnutého úveru a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť). Na základe uvedeného preto správne prvostupňový súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá účastníkmi konania dňa 24.06.2009 neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a ako správne uvádza tiež vedľajší účastník ani konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru vyjadrenú dátumom jednoznačne určeným spôsobom tak, ako to vyžaduje ust. § 4 ods.2 Zák. o spotrebiteľských úveroch, a preto je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Na základe vyššie uvedených skutočností, preto správne prvostupňový súd vychádzajúc z nesporného zistenia, že odporca navrhovateľovi na úver zaplatil už sumu 1.212,51 eur, pričom čerpal len 1.200,- eur, návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Za nedôvodnú, nespôsobilú privodiť v prospech navrhovateľa priaznivejšie rozhodnutie vo veci vyhodnotil odvolací súd jeho námietku spočívajúcu v tom, že splatnosť úveru, či výšku úroku bolo možné odvodiť, či zistiť príslušným výpočtom uvedeným v úverových podmienkach.

Legislatívna úprava, ako aj súdna prax (rovnako tiež na Európskej úrovni), štandardne zabezpečuje ochranu spotrebiteľa pred konaním, ktoré ho môže poškodzovať. Doslovne zakázané sú ustanovenia, spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v spotrebiteľských zmluvách a tiež nekalé obchodné praktiky. Za nekalú sa považuje taká praktika, ktorá je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a podstatne narušuje, alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane, alebo ktorému je adresovaná, za ktorú nekalú obchodnú praktiku sa považuje klamlivé konanie, klamlivé opomenutie konania, agresívna obchodná praktika, pričom dodávateľ nesmie klamať a zavádzať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, neúplné, nepresné, nejasné údaje, alebo potrebné údaje zamlčovať. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa pre účely zákona o ochrane spotrebiteľa rozumie aj konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky, uznávanej pri predaji výrobku alebo poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a výraznú nerovnosť zmluvných strán, ako aj porušovanie zmluvnej slobody. V súvislosti s vyššie uvedeným nemožno ponechať bez povšimnutia, že zmluva v časti, na ktorú poukazuje v odvolaní navrhovateľ (t.j. v texte pod uvádzanými parametrami úveru v ktorých absentujú vytýkané náležitosti), ako aj úverové

podmienky sú písané tak drobným písmom, že pre priemerného bežného spotrebiteľa nie sú v bežnej praxi opoznatelne a jasne, zreteľne a zrozumiteľne ich možno prečítať len pod lupou, čo samo o sebe v nadväznosti na skutočnosť, že akékoľvek teda aj dotknuté zmluvné dojednanie nebolo možné zo strany odporcu ako spotrebiteľa žiadnym spôsobom ovplyvniť, svedčí nielen o zmluvnej nevyvážení zmluvných strán so záverom o bezpochyby výrazne slabšej vyjednávacej pozícii pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej predtlačenej zmluvy o.i. aj pokiaľ ide o dotknuté ustanovenia týkajúce sa výpočtu úroku, či splatnosti úveru a s tým spojených následkov, čo už samo osebe súdna prax považuje za nekalú obchodnú praktiku s poukazom na ktorú nemožno poskytnúť výkonu takého práva súdnu ochranu. Celá konštrukcia podmienok poskytnutia úveru, zložitost' a zavádzajúce formulovanie, odkaz na výpočty neguje ich jednoznačnú výpovednú hodnotu a vytvára pre priemerného spotrebiteľa pochybnosti o skutočných parametroch toho-ktorého poskytovaného úveru, čo sa svojimi účinkami zhoduje s neuvedením zákonom stanovených parametrov s následkom bezodplatnosti úveru, ktorý bol súdom prvého stupňa správne konštatovaný.

V konečnom dôsledku za vecne správne, odvolací súd považoval aj rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania, keď ako nedôvodnú, vyhodnotil aj námietku navrhovateľa týkajúcu sa neúčelnosti trov konania vzniknutých vedľajšiemu účastníkovi, na zapltenie ktorých bol zaviazaný.

Z obsahu spisu vyplýva, že po podaní návrhu na začatie konania oznámil vstup do konania vedľajší účastník, ktorý namietal absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere, v dôsledku ktorých skutočností, napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol, čo znamená, že v plnom rozsahu bol v konaní úspešný práve odporca.

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka, predstavujú neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka majú byť spôsobilí na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa, nemožno akceptovať.

Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi, alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastníctva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona o ochrane spotrebiteľa.

Podľa ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie, alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý úspech nemal.

V preskúmvanej veci odporca mal vo veci plný úspech, preto mu v plnej miere vzniklo tak, ako vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane právo na náhradu trov konania, ktoré súd prvého stupňa aj vedľajšiemu účastníkovi priznal. Odporca náhradu trov konania neuplatnil, preto mu ju súd prvého stupňa nepriznal.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. („AT“).

Po preskúmaní veci odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že za účelné v prejednávanej veci je potrebné považovať v priebehu prvostupňového konania dva úkony právnej služby, za ktoré vedľajší účastník žiada odmenu, pretože boli uskutočnené efektívne, v priebehu prvostupňového konania v prospech odporcu, a to prevzatie a príprava zastúpenia a písomné vyjadrenie vo veci a k nim prináležiacu paušálnu náhradu. Vedľajší účastník na strane odporcu si trovy konania uplatnil riadne a včas. Účelné trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní pred súdom prvého stupňa aj podľa odvolacieho súdu vznikli titulom jeho právneho zastúpenia s tým, že súd prvého stupňa správne pri určení sumy trov jednotlivých položiek právneho zastúpenia patriacich vedľajšiemu účastníkovi vychádzal z Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva kto, komu a v akej výške a špecifikácii má trovy konania nahradiť.

Odvolací súd tak v danom prípade nepovažoval za dôvodné námietky navrhovateľa týkajúce sa neúčelnosti trov vynaložených vedľajším účastníkom z titulu právneho zastúpenia na bránenie práva odporcu, ako spotrebiteľa. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd zdôrazňuje, že odmena za prevzatie a prípravu zastúpenia bola súdom prvého stupňa správne priznaná vedľajšiemu účastníkovi ako úkon právnej služby, ktorého vykonanie bolo procesne nevyhnutné v záujme ďalšieho účelného bránenia práv odporcu v občianskom súdnom konaní. Zákonný predpoklad účelnosti spĺňali v preskúmvanej veci i trovy právneho zastúpenia spočívajúce v priznaní odmeny za ďalší úkon právnej služby - písomné vyjadrenie, v ktorom vedľajší účastník s poukazom na konkrétne skutočnosti vyplývajúce z návrhu namietal absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy, čo sa v konečnom dôsledku ukázalo ako opodstatnené, teda išlo o úkon, ktorý nepochybne bol spôsobilý privodiť pre odporcu priaznivé rozhodnutie vo veci. Účelnosť trov je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné posudzovať predovšetkým vo väzbe na výsledok sporového konania, v ktorom odporca, aj v nadväznosti na intervenciu vedľajšieho účastníka dosiahol plný úspech. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastúpením. To sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom, nakoľko vedľajší účastník má v zmysle ust. § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Odvolací súd s prihliadnutím na uvedené konštatuje, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu by znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol právne zastúpený v konaní, ktoré podľa neho nespĺňa znaky mimoriadne obtiažnej právnej veci, a v prípade svojho procesného úspechu, mu bola priznaná náhrada trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, môže si aj vedľajší účastník na strane odporcu vychádzať z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. zvoliť právneho zástupcu, ktorý ho bude v konaní zastupovať a ktorému pri splnení zákonných predpokladov rovnako prislúcha právo na náhradu trov právneho zastúpenia, ak tu nie sú iné okolnosti hodné osobitného zreteľa, pričom takéto iné okolnosti v preskúmvanej veci odvolacím súdom zistené neboli.

V konečnom dôsledku odvolací súd za právne nevýznamné vzhľadom k uvedeným záverom, považoval poukazy navrhovateľa v odvolaní na rozhodnutia iných súdov, týkajúce sa iných, avšak skutkovo a právne obdobných vecí, pretože rozhodovaním iných odvolacích súdov v preskúmvanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu, ako vecne správny za použ. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní bol plne úspešný odporca, v dôsledku čoho mu v zmysle § 142 ods.1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi. Odporca však náhradu trov konania riadnym návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, preto mu nebola odvolacím súdom priznaná.

Súčasne odvolací súd za použitia § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 v spojitosti s § 224 ods. 1 O.s.p. o trovách vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní rozhodol tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal ich náhradu vo výške 71,81 eur, ktoré mu vznikli titulom trov právneho zastúpenia a to za 1 úkon

právnej pomoci á 51,45 eur - písomné vyjadrenie k odvolaniu (§ 13a ods. 1 písm. c/ Vyhl. MS SR č. 655/2004 z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb „AT“), 1 x pauš. náhrada rok 2015 á 8,39 eur (§ 16 ods.3 AT) + 20 % DPH vo výške 11,97 eur, na zaplataenie ktorých zaviazal neúspešného navrhovateľa.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu Trenčín pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.